

[Glistrup]

I anledning af hr. Stavads bemærkning om, at han ikke ønsker udvalgsbehandling, kan jeg sige, at det gør Fremskridtspartiet heller ikke, men vi vil stille ændringsforslag, uanset om der kommer udvalgsbehandling eller ej.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Først til hr. Glistrup, som sagde, at der ikke var én eneste utilsigtet virkning. Jeg knytter tilbage til den tidligere debat, jeg havde med hr. Glistrup, som bebrejdede mig, at jeg ikke kunne mine sager. Hr. Glistrup sagde, at det eksempel, jeg nævnte først i debatten, havde været fremme, for det havde Fremskridtspartiet gjort opmærksom på i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Jeg har nu slået efter i de grønne hæfter, men har ikke kunnet finde det. Hr. Glistrup siger nu, at det ligger i udvalgsarbejdet, men dér har jeg heller ingen erindring om at det ligger. I øvrigt må jeg sige, at hvis vi havde kendt det eksempel, havde vi naturligvis skrevet, at man ikke kunne nedsætte afdragene på lånene, for naturligvis kunne man sagtens forhøje dem, det er der da ikke noget i vejen for. Så her mener jeg at hr. Glistrup fylder Folketinget med usandheder.

Jeg vil så vende tilbage til det, hr. Lykketoft sagde meget klart og meget firkantet – hvis jeg forstod det rigtigt: at Socialdemokratiet ønskede at fritage samtlige gamle lån inklusive store lån til lystbåde og store lån til køb af spekulationsbeholdninger af obligationer og aktier. Hvis jeg har forstået det korrekt, må jeg sige, at så er der en klar uoverensstemmelse mellem Socialdemokratiet og SF i denne sag. Sådan har jeg heller ikke forstået hr. Lykketoft tidligere, og jeg kan da have misforstået ham, men så beder jeg ham om at korrigere.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal ikke gå ind i en lang diskussion med hr. Glistrup, men han sagde noget, der var forkert – i hvert fald kan det opfattes forkert – og det vil jeg godt have lov til at rette.

Det, Socialdemokratiet har foreslået, er ikke en høj bundgrænse, det er et bundfradrag. Forskellen på en bundgrænse og et bundfradrag er, at alle får fradraget. Det vil sige, at hvis man

skulle af med 10.000 kr. i afgift og der er et bundfradrag – det er et helt tænkt eksempel – på 5.000 kr., skal man kun af med de 5.000 kr. Eller sagt på en anden måde: Man friholder under alle omstændigheder de 200.000 kr., man har lånt, for afgiften. Og hvis hr. Glistrup så i statistikken ser på, hvem der har store lån, og hvem der har små lån, ja, så er det faktisk de meget høje indkomster, der har de meget høje lån, og det betyder dels, at vi imødegår tilfældighederne, dels at det bliver muligt administrativt at sikre, at vi opkræver de rigtige beløb hos folk.

Endelig må jeg sige, at når vi vælger den løsning, er det, fordi det ikke er muligt i 1987 og sandsynligvis heller ikke i 1988 at lave en adskillelse mellem gamle og nye lån, og da er det, vi siger: I den periode går vi ind og sikrer med et bundfradrag, og derefter må vi efter en periode helt skippe de gamle lån og alene koncentrere os om fremtiden, for hr. Jens Thoft kan ikke skelne mellem lån, der er optaget til at købe en lystbåd, og lån, der tilfældigvis er optaget i et pengeinstitut på kassekreditlignende vilkår til at købe et hus for. De flotte målsætninger kan være gode nok, men de virker altså ikke i den virkelighed, som vi skal forholde os til, og derfor er vi nødt til i den langsigtede løsning af disse problemer helt at skippe afgiften på de gamle lån og koncentrere os om fremtiden.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg er enig med hr. Stavad i, at vi skal lave en ordning, som kan administreres, og som ikke kræver udsendelse af nye selvangivelser, men i så henseende er et loft, en overgrænse over forbrugsafgiften, akkurat lige så godt som et bundfradrag. Når hr. Stavad så siger, at et bundfradrag på 5.000 kr. også kommer den til gode, der f.eks. skal betale renteafgift af 82.000 kr., er det da rigtigt, men unægtelig er der ikke den store forskel på, om man skal betale af 82.000 kr. eller af 77.000 kr.

Hr. Stavad har næppe ret, når han siger, at dem med de store afgifter er dem med de store indtægter. Han forveksler nok dette med den statistik, der viser, at dem med de store indtægter, er dem, der har de store rentefradrag, men de ting hænger bare ikke sammen, for her er afgiftsgrundlaget nettorentindtægten, og derfor vil jeg påstå, at de virkelige sociale tragedier